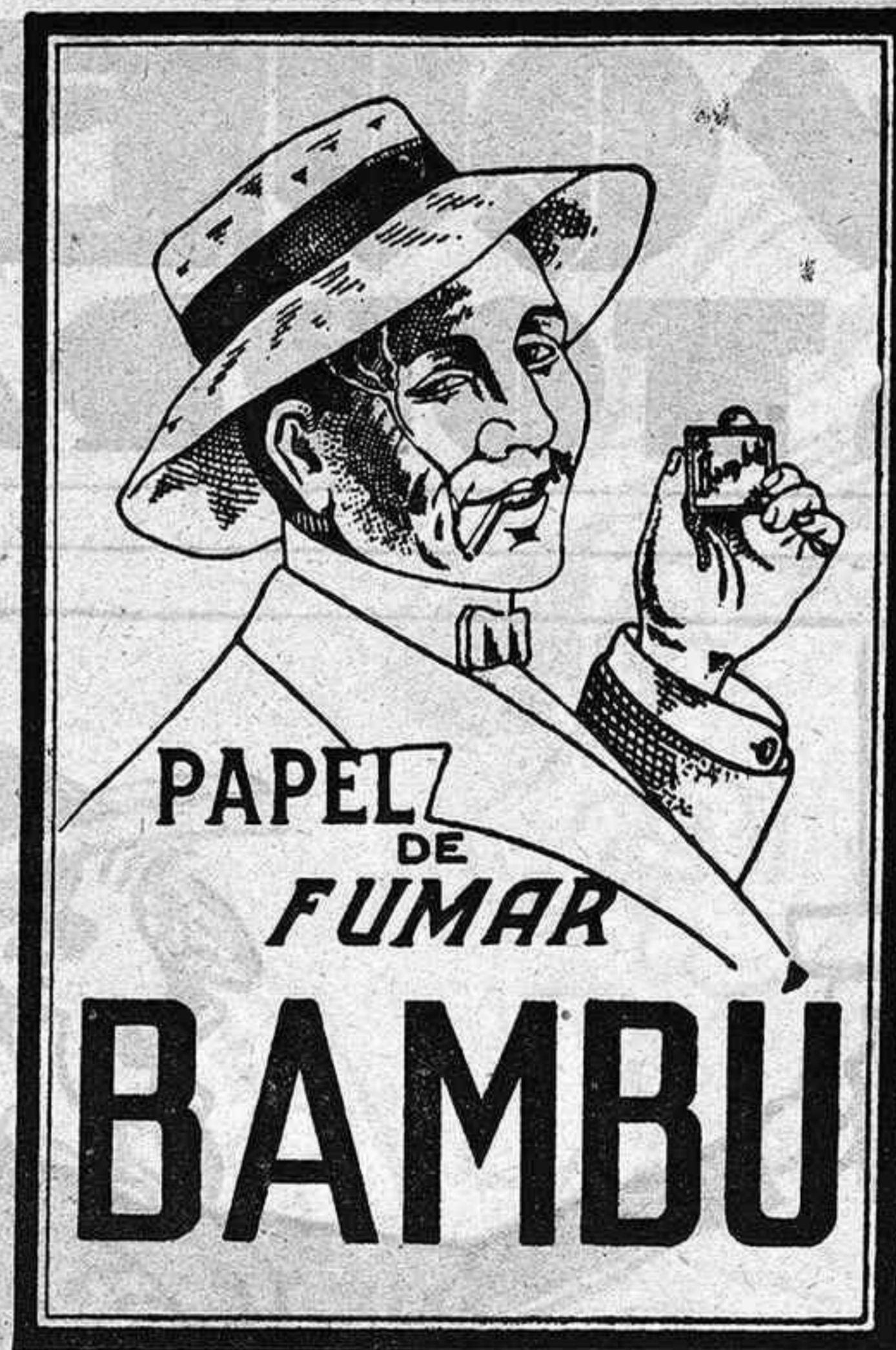

EL TROQUELLA de la TORRATONA

Don Clodoaldo en peu de guerra.

L'exèrcit d'ocupació....d'en Royo Vilanova.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorria* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *urinitis*, *prostatitis*, *orquitis*, *clapís*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *elstis*, *anexitis*, *tuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sifilis* (aariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticaria*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa idèl a perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floriscos, supuració de les mucoses, calguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fadiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i rementent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficina Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 80791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment de dites malalties.

Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt eficàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersicials. Produce psu riglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fofure, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dufrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telefon 18631
Preu: 21'75 ptes.

REPUBLICANS D'ESPANYA

El dit separatisme català us pot estalviar la ximpleria ferrada d'un Dictador com el noi Primo de Rivera o les queixalades aristocràtiques del Goicoechea.

Mai com ara Catalunya no ha treballat per una nova Espanya!

PARADOXES

El senyor Cambó manifesta que "l'Estatut de Catalunya no és tan ampli com necessita la regió autònoma".

I és amb el guiatge d'en Cambó que una llei votada pel nostre Parlament es porta al Tribunal de Garanties d'Espanya.

Les coses de Catalunya surten de Catalunya, i van a l'apellació d'Espanya, per l'ajuda que la Lliga dona a l'Institut Català de Sant Isidre. L'Institut—pel seu plet de classe—, anava a cercar un Gil Robles. Cambó s'ofereix i es fa palladí dels Isidres d'ací. No debades s'està sota el patronatge d'un Sant tan eminentment castellà!

Després resulta que Cambó reconeix que Catalunya estava necessitada d'un altre estatut.

El que havia de portar-li la Lliga, monàrquica en les darreres hores de la monarquia, i anticatalana en hores greus per a la llibertat de Catalunya!

AMB AIXO SORTIM

El regidor tradicionalista senyor Soler i Janer presentà al darrer ple de l'Ajuntament una proposició que fou aprovada per unanimitat:

—“L'Ajuntament ha de reprimir rigurosament la blasfèmia.”

No som pas partidaris d'això que en diuen reneç, malgrat creure, com l'Alomar, que algunes vegades la paraula contundent és necessària.

Però tampoc no som partidaris de parlar de la repressió de la blasfèmia en un Ple Municipal d'aquests dies de febre.

Un reneç és moltes vegades menys inofensiu que un prec de tradicionalista d'aquests que pregunten perquè s'en-sorri tota la Catalunya que no sigui requetè.

Senyors de l'Ajuntament, semblants proposicions es tiren a la panera. No val a badar ni a deixar-se agafar pel musell.

I ara, fent punt i apart, una pregunta: Què dirà en Lluhí amb això de la repressió del reneç?

PROU MUSICA A LES RAMBLES

Per iniciativa del Conseller senyor Bernades s'han suprimit els altaveus—delícia de badocs i graoners—, que abocaven "tangos" d'en Gardel i versets de Luisa-Fernanda damunt les nostres Rambles.

Aquests dies fins havíem oït tocar la sardana de "La Santa Espina". Com que ens fa tan fàstic el patriotisme comercial i d'ocasió, sentírem el desig que es trenqués la placa.

El senyor Bernades sembla que ens hagi escoltat, i amb nosaltres, molts barcelonins de bon gust.

Ha estat una escombrada bona que ha començat arran de balcons i sota els arbres.

ALLOZA

L'home de la fórmula.

El repòrter.—Que ja ha trobal la fórmula?

Samper.—Sí, hem decidit separar-nos de Catalunya.

GLOSSARI

LA "MADRE PATRIA" I ELS PARES DESCONEGUTS

Els atracadors de la República i els macarrons de tots els règims, han emprat el mateix procediment que usen els lladres fins per dominar fàcilment llur víctima i poder escurar amb tranquil·litat la casa. Primerament l'han insensibilitzada amb un narcòtic; després l'han lligada de mans i cames, i així esperen fer-ne el que més els plagui.

Mentre els "gangsters" de les dretes anaven per feina, s'han obert, com les valves dels cargols en sentir mullena, els ròncs sepulcres on es van corcant les glorioses carcanades dels Cid, Pelayo, Cisneros, Isabel la Catòlica, Felipe el Animoso i altres personatges de la vella i sempre nova història d'Espanya. D'aquestes tombes pretencioses, podri-mener de desvaris imperialistes, s'ha aixecat una volior de tàvecs i d'altres insectes xucladors i, com sempre, pensa abatre's damunt el cos sa de Catalunya.

Els "paveros" d'allà i els derrotistes d'ací ponderen tant el poder mortífer de les fiblades de les legions d'aquests insectes de nissaga, que ens volen fer creure que, comparades amb ells, són unes modestes gallines mullades, les mosques de tots colors que van sortir del nas de Sant Narcís de Girona, per occir les tropes franceses de Felip l'Atreït.

No ens preocupa el per'ill. A més que els catalans estem ja immunitzats contra tota mena d'insectes i de picades, sabem fer ús, si el cas s'escau, dels poderosos insecticides que estiguin al nostre abast. Però com que tot és possible

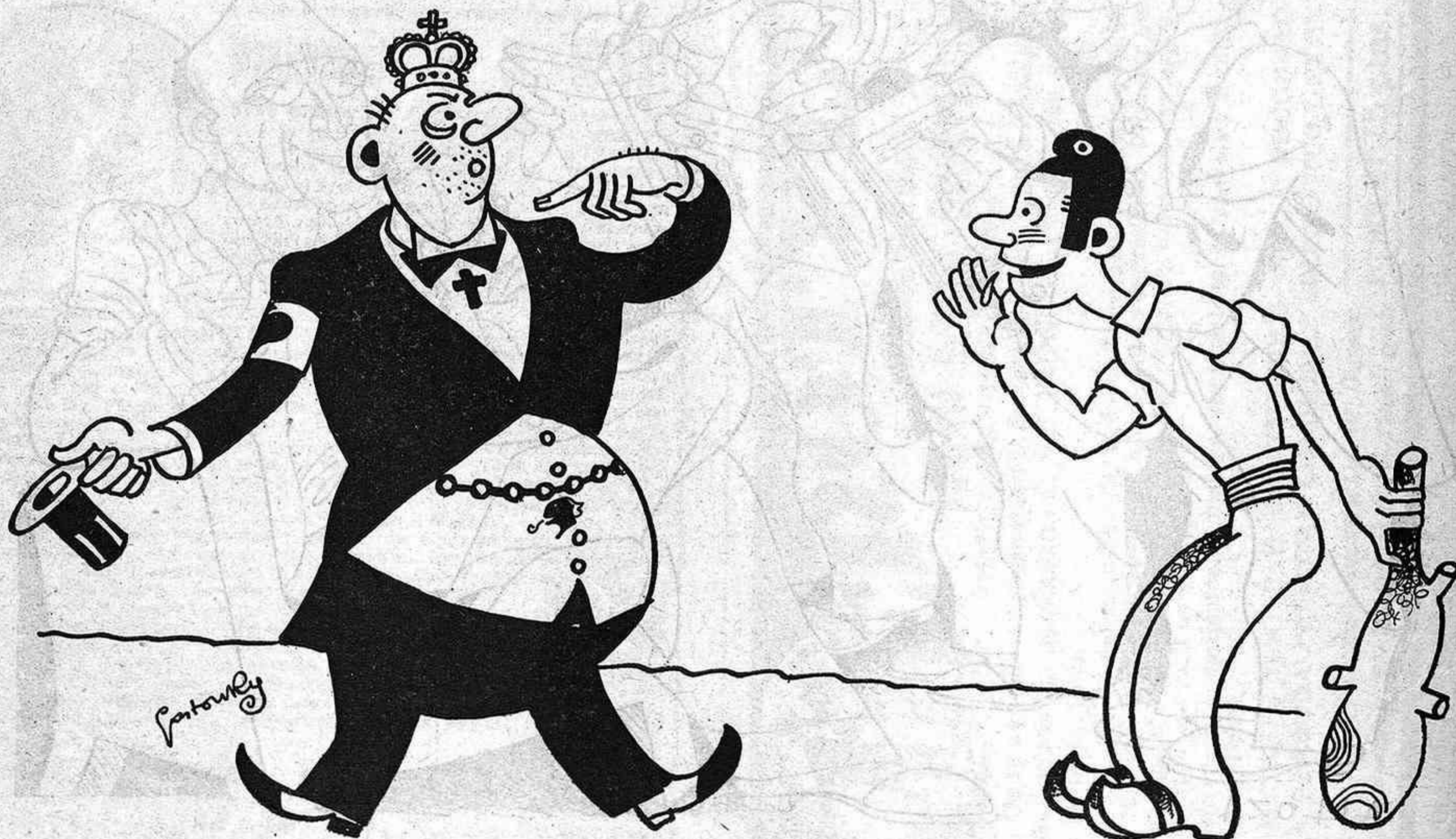
en aquest món, aquest humil glossador que des de la seva tendra infantesa ha estat allò que en diuen un "hijo espúreo de la Madre Patria", voldria, abans de morir, que li expliquessin el misteri, més fosc que el de la Santíssima Trinitat, que l'ha turmentat tota la vida, o sigui de com es pot tenir una mare de munició i ignorar qui és el pare. Ja sabem el que és una mare. Algú, per a definir-la, va emprar una frase que fou sorollosament aplaudida: "una mare és sempre una mare". Sabem que, per extensió, hom anomena mare pàtria el país on conviuen homes d'una mateixa espiritualitat i fesomia, és a dir, una superació de la família.

Què en diríem, però, d'una suposada mare que ens presentés com a fills seus i com a germans naturals nostres, gitanos, àrabs, negres, ind's, éuskars, gallaics i, en fi, les peces de tot el mosaic etnològic? Si en una família com cal, surt un dia de trascantó un bordegàs o mossa de color de xocolata o de fel sobreixit, preguntarem a la mare com ha anat la cosa.

El que anomenem família ibèrica, podrà ésser una comunitat, una associació, àdhuc una "conllevància". El que no serà mai és una llocada de casta. Per a admetre-ho, hauríem d'arribar a la monstruosa conseqüència que la tal "madre patria" és una barjaula que s'ha agegut en totes les pallisses per rebre les besades i "algo más también" de tots els vianants. Els catalans, per això no hi passem. Com no hi passen els bascos, ni els gallecs, ni els altres pobles que sentin llur pròpia dignitat.

S'ha acabat el truc enginyós i a l'ensem picaresc, de la "madre patria", com ha passat el temps que hem creia en bruixes i en les llagues de Sor Patrocímo, en el talent d'en Cambó i en els cataplasmes de la "bien entendida".

PANICAL

—No ho dubli, jo sóc republicà.
—Si no ho dubto pas, bé prou que se li veu.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Unes paraules al Senyor Cambó

INS ara els qui defensaven en Cambó havien pogut dir «Ningú no pot negar que Cambó estima Catalunya».

I es retreia la Fundació Bernat Metge. I es parlava dels Boticellis que Cambó pensa llegar a la ciutat.

D'ara endavant ningú no podrà creure ni al·legar que Cambó senti amor per Catalunya.

Cambó i Samper han parlat d'una Catalunya que no és l'Esquerra, que no és la Lliga. Doncs bé, Cambó no estima pas aquesta Catalunya; s'ha divorciat definitivament d'aquesta Catalunya.

No passem la maroma de la parauleria. Existeix una Catalunya, pregonament Catalana, a la qual aquest darrers dies s'ha ferit més que mai: És la Catalunya que repudià la dictadura, és la Catalunya que ha permès que, aflagant el seu sentiment, polítics com Cambó arribessin a nedar en l'opulència, és la Catalunya que Cambó acaba de motejar en el Parlament Espanyol de «morbosament sentimental».

Es avui quan Cambó s'ha adonat d'aquest *morbós sentimentalisme* de Catalunya? Quantes vegades no ha fet servir, el senyor Cambó, per pujar a Ministeris, el «morbós sentimentalisme català»?

Senyor Cambó, això que vós motegeu, perquè així us convé, de «morbós sentimentalisme», és l'esperit de Catalunya, de la Catalunya invocada per vós i per Samper, la Catalunya més enllà de la Lliga i de les Esquerres: l'autèntica Catalunya, en una paraula. Les Esquerres s'han apuntalat definitivament a la nostra terra perquè en aquets moments han sabut fer-se els seus portaniveus. Vós—plenament madrileny, aquest dies—, no heu sentit el bategar de Catalunya, com no heu pogut sentir que fins els vostres s'averonyien de vós. I en parlar dels vostres, no parlo dels lligats pels interessos de classe, parlo dels catalans, d'aquests catalans que vanaven el vostre amor per Catalunya i retreien la Fundació Bernat Metge i els vostres Boticellis.

Ara s'ha vist que el vostre amor per Catalunya era l'amor de l'amo pels camps que sega, l'amor del rentista pel paper que dóna més tant per cent. La vostra Catalunya era la Catalunya que us servia de camp d'operacions i de sega. Res més.

En voler posar-vos altra careta ens heu ensenyat la cara. Sou un mercader polític. I encara un bon xic tou.

ENCARA NO A CAU D'ORELLA

EL NOI PRIMO DE RIVERA

Extremes dretes i monàrquics i feixitzants. El noi Primo de Rivera—enriquit per les recaptades moralment impúdiques del seu papà—, buit de cervell i amb pinxeria de sainet: “Salgan de uno a uno para discutir y en donde quieran.” Alguns radicals surten i el Primo de Rivera no es mou. I una cosa així pot ésser Diputat i pot aspirar a manar damunt d'Espanya? Triomf de la sola de sabata i vergonya pels seus electors.

Ell sí que únicament serveix perquè els que l'elegiren: hi facin gàrgaras!”

EL GOICOECHEA

—“Tenim l'obligació de retornar íntegrament el patrimoni nacional als nostres fills.”

El Goicoechea és monàrquic. Ja queda pels monàrquics el tòpic inflat i la frase feta. Altre que no hagués estat monàrquic, no hauria tret, en parlar de Catalunya, ni els fills ni el patrimoni nacional.

Els monàrquics han liquidat el patrimoni d'Espanya, tot, tot. I, quan un coronat brètol s'ha ficat a terra estranya, ha vingut un Anual.

—“El patrimonio nacional a nuestros hijos!”

Infeliç Goicoechea!

Un polític dreter que, amb l'escusa de manar Espanya, també vol manar Catalunya. Vejam qui no comprèn el separatisme!

JA HO SABEN?

El senyor Samper també és autonomista. Què entendre aquest bon senyor per autonomia?

EL PLA DELS RETRATS

El Pla dels retrats, el Pla de les coses esquixades, el noi del barret fort, l'ex-brillant redactor de “La Publicitat”, el pontificador del “bandarrisme” artístic (que tants adeptes féu), segueix actuant d'escolanet d'en Cambó: el porta encens.

Quan tothom qui ha llegit el que va dir Cambó a ia “sesión patriótica” s'escriuix, Pla canta i fa de turiferari. “Cambó contesta Azaña amb una intervenció d'una força polèmica extrema. Li retorç tots els arguments amb una vivacitat indescriptible. Les esquerres reben un cop mortal, i l'un darrera l'altre, els polítics d'aquesta tendència, desapareixen seguidament.”

El que pot obligar a fer la necessitat de guanyar-se el “cocido”. I la “Lliga” contesta!

Josep Pla és l'home de Catalunya que ha sentit més la influència del barret fort. Josep Pla ja el porta com el cargol l'esclòvia, tot fet llargues caminades de caragols. No oblidem la bava!

Aires de món, o millor de tots els celoberts del món, són la característica d'aquest escriptor. Josep Pla s'ha creat un ambient de sentor de fondes i d'entortolligada encruïllament. Aparentment molt difícil i en resum una mena de Pla de la Boqueria.

Josep Pla es passeja dintre semblant esbalandrament—

reduït com una cambra—, portant el llapis al coll com l'emblanquinador hi porta l'escombra. Abans el llapis d'en Pla, exhibia un lletret diriment que deia: “per llogar”. Ara porta a tot vent un lletreràs que diu: “se alquila”.

Panorames

Mentre una mare, estrangolada per la fam, mata els seus dos fills a cops de destal, els diputats monàrquics reclamen sous per als amnistiats generals, caps i oficials de l'Exercit. I diuen:— «Com sigui que segons la llei, els militars processats mai no perden el sou.....»

ELS CENT MIL FILLS DE SANT LLUIS

A Catalunya—i parlem de l'autèntica Catalunya d'avui, —això dels fills de Sant Lluís o de Santa Caterina ho deixem per a les moixigangues.

Ací, si som cent mil els disposats a barallar-nos, som cent mil catalans.

Els pares ultraterrenals, de l'Esperit Sant per avall, eis regalem als monàrquics.

bartoli

La sessió patriòtica.

Tanta gent per no fer res; i això que diuen que la unió fa la força.

Cronòmetre

DESPRES DELS PARTITS AMB L'EQUIP BRASILER

En Pep Torrents ha presentat la dimissió del càrrec d'entrenador de la Federació Catalana de Futbol. Motius? La repetició del Brasil-Catalunya jugat a les Corts el 17 del corrent.

Celebrat el primer Brasil-Catalunya amb èxit, al camp de les Corts, era certament exposar-se a rebre del carpó fer un altre partit amb els seleccionats brasilers, desitjosos de treure l'espina i de fer quelcom honorable abans del viatge de tornada a Rio de Janeiro. En Pep Torrents, que és un excellent periodista i un xicot de seny, ha vist clar la posició en què es situava el seu prestigi en presentar-se una nova selecció enfront dels brasilers.

Perdent, els estrangers podrien dir que havien assolit la revenja; guanyant la selecció, era repetir la gesta de les Corts, i guanyar per un tanteig més crescut que el del primer partit, hauria estat deixar en l'ànim d'una i altres el dubte de si la selecció feta per ell el primer dia, era certament la selecció més forta de Catalunya.

Els "savis", que en tot n'hi ha... fins en futbol, deien que la selecció oposada a l'equip brasiler no era la veritable selecció catalana. Uns deien que trobant-se la Federació en la necessitat de salvar el partit i fer una bona taquilla, havia presentat un devanter netament barcelonista, per atraure el gran públic al camp, més que cercar una victòria

sonada. Però els "savis" han quedat retratats després del resultat de Girona. La selecció d'en Pep Torrents havia fet un resultat més honorable que els altres empatant i àdhuc corrent el perill de perdre davant la reacció brasilera.

Ara que ha passat la maror, ara que tothom ha quedat al seu lloc i que segons referències nostres, la Federació ha iniciat unes gestions per tal que en Pep Torrents retiri la dimissió presentada, nosaltres també hi volem dir la nostra.

Hi ha jugadors al Fortpienc que són millors que tots els altres.

Ens hem assabentat que l'equip brasiler l'ha enviat al campionat del món el govern de la dictadura brasilera, veient que la Federació oficial del Brasil no hi volia concórrer. El doctor Fontes és el delegat de turisme del govern dictador i el secretari del governador de Rio. Es tracta d'un equip oficial de l'estat, que acudí a retre homenatge a Mussolini i que, per aquest fet, i no per cap altre, fou el classificat "cap de sèrie", com el d'Alemanya en el campionat del món, i fou també per aquest fet que el doctor Fontes, acompanyant de l'equip, adreçà aquella salutació feixista tan enlairada, a Mussolini en desembarcar a Gènova.

Què haurem guanyat els de casa? Potser que els quatre asos de l'equip foraster, veient que no poden tornar a la seva terra, decideixin vegetar en la nostra, omplint la fitxa pels clubs d'ací. Això, si la Federació Internacional no hi diu la seva, en el cas que vingui de Brasil una reclamació privant-los de jugar a Europa.

AQUELL

Altaveu indiscret

A Madrid l'empresa de boxa, organitzà el combat Ara-Meroni, i endevinà que després del partit de futbol de l'equip d'Espanya a Itàlia, faria una taquilla bona. Esperava que els aficionats madrilenys, anirien a veure el combat pel gust de cridar i xiular contra el boxador italià.

L'èxit fou extraordinari i la bronca apoteòsica.

L'Espanyol ha pagat vint mil pessetes al Sabadell per la firma d'en Furnies i vint-i-cinc mil al Palafrugell per la de l'Espada. I encara diran els de l'Espanyol que volen plegar i que el futbol no dona ni per pagar al personal d'oficines?

Ja estan de broma, ja!

A l'àrbitre suís Marcet, que féu l'arbitratge del segon partit Espanya-Itàlia al campionat del món, li han clavat una "tunyina" a l'acabament d'un partit jugat a Ginebra.

Quina llàstima que no ho vagin fer abans del campionat, que així no hi hauria pogut concórrer!

Vindrà l'equip valencià de rugby a jugar amb la selecció catalana.

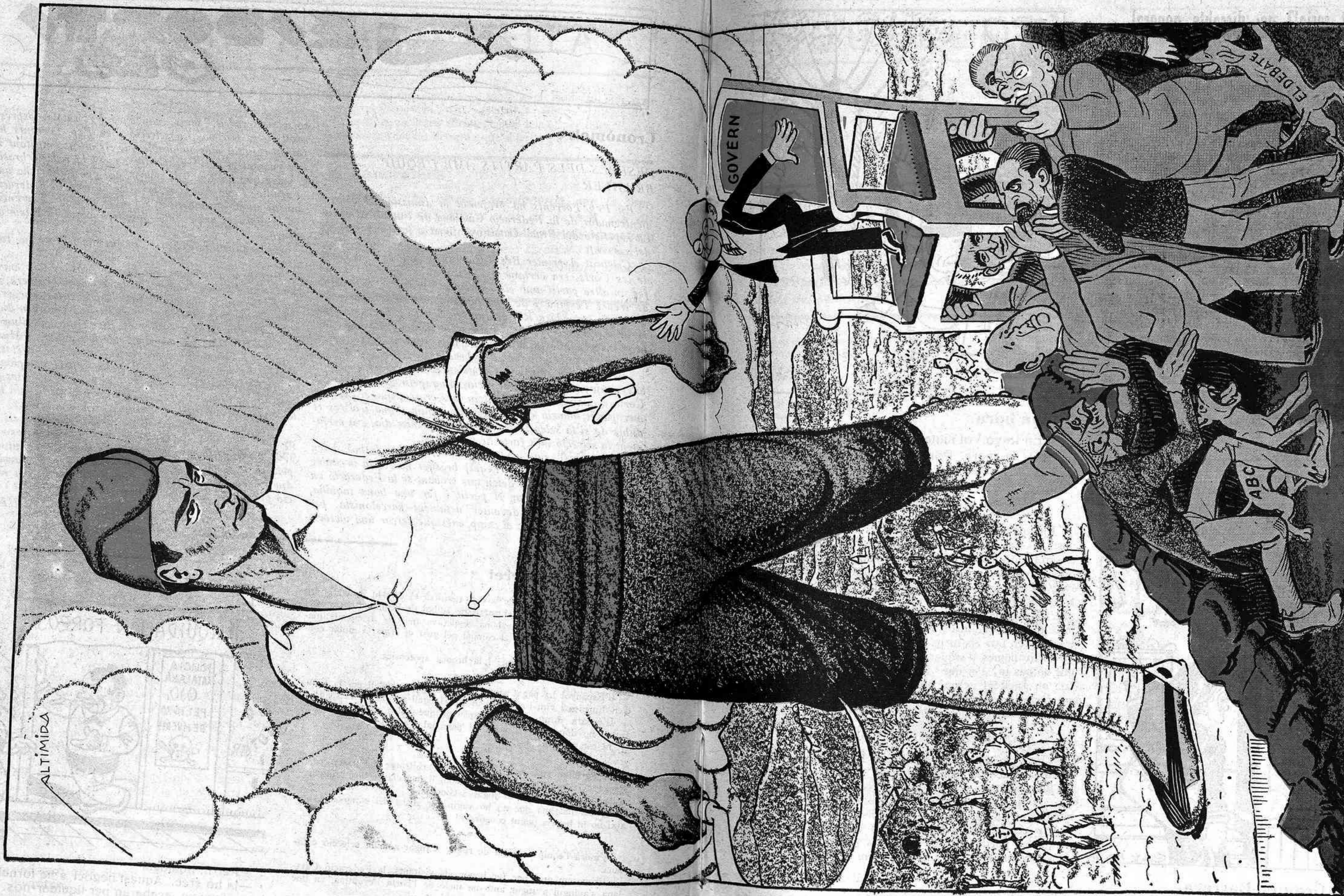
Proposem que, per fer honor als visitants, la Federació Catalana s'avingui a jugar amb un meló de l'horta llewantina, en lloc de fer-ho amb la pilota oval.

Juanito Boix, potser que ho proposessis?

—Per fi, liquideu?

—Ja ho crec. Aquest negoci s'ha tornat ruïnós i si no pleguem, acabaran per liquidar-nos.

ALTIMIDA

EL CATALÀ.—Contra la raó, no hi valen fórmules...ni fertilitzants.

Atemptat social? no: dissabte general

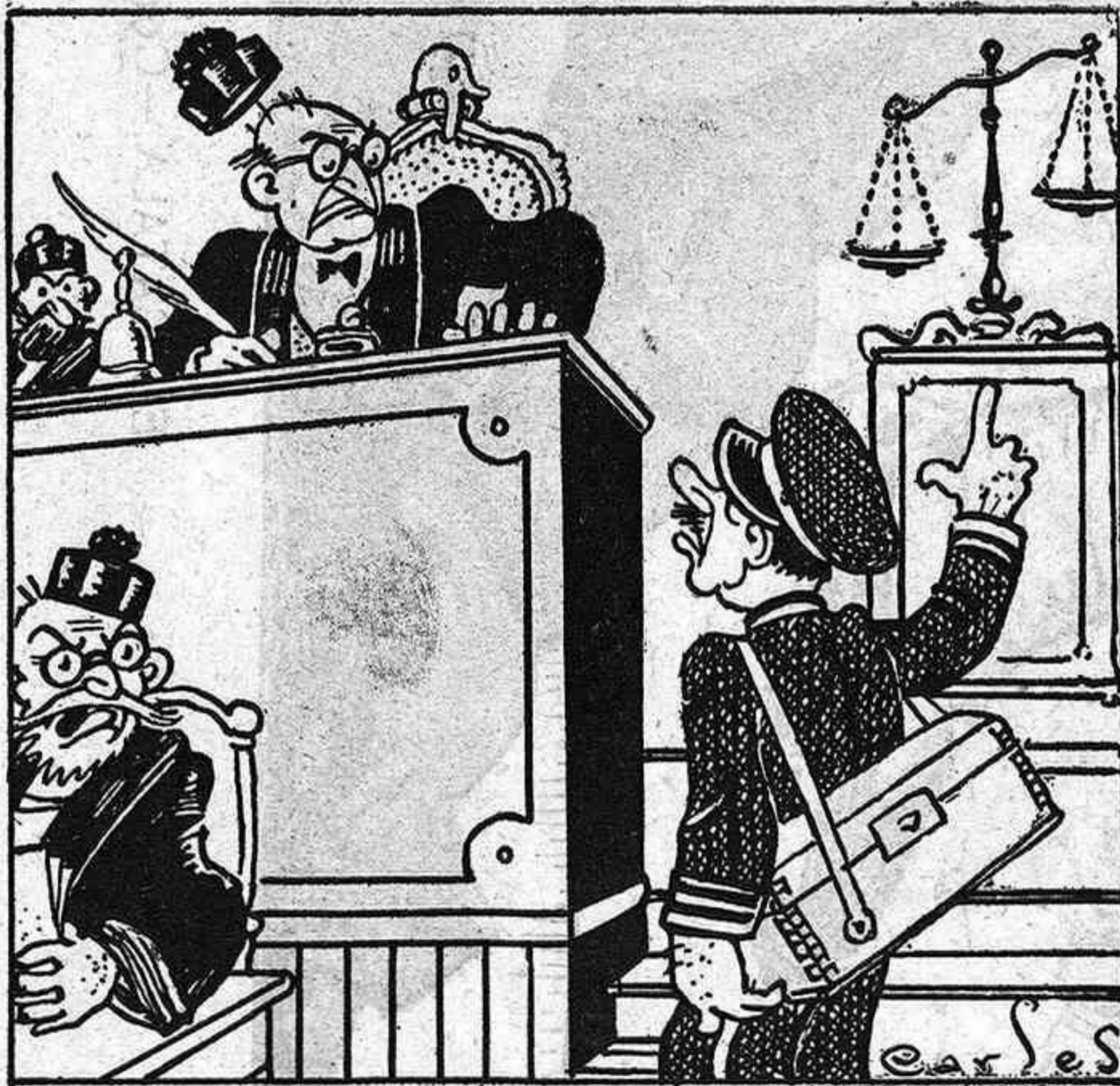
Dilluns passat, transitàvem plàcidament per la Via Laietana, com tenim el costum de transitar-hi, però amb uns ulls com unes taronges per por a les vertiginoses curses d'autos que s'hi fan, quan, de sobte, sentim un plaf! tan significatiu, que no donava lloc a dubte que havia caigut alguna cosa. Ens tombàrem i, efectivament, veiérem un llibre prop dels nostres peus. De moment, ens creguérem haver estat víctimes d'un atemptat, probablement d'un atemptat social, i diem social, perquè som socis de diversos centres.

Abans, però, de prendre cap determinació irada, contàrem fins a cent, recollírem el llibre, possible peça de convicció, i després d'haver-lo prèviament examinat, col·legírem que la nostra ment havia fet un tort judici, car es tractava d'un volum de Polibi, titulat *Història*, amb una dedicatòria que deia: "Al més il·lustre traficant en llibres clàssics. Febrilment. El Traductor. Dom. Antoni Ramon i Arrufat." Tan tendre dedicatòria gairebé ens trencà el cor; el nostre cor, però, està ja acostumat a proves d'aquesta naturalesa, i afortunadament en sortí illès. Com que la nostra vivor no ens deixa créixer, endevinàrem de seguida que en lloc d'un atemptat social, es tractava d'un dissabte general, que devien fer al 7è pis de la casa número 30.

ASCENSIO VERTICAL

Impu'sant, mal ens està el dir-ho, per una irreprimible velleïtat que tenim per viatjar en ascensor gratuïtament, no sabérem resistir la temptació i, amb el llibre sota l'axella per a fer més patxoca, ens adreçàrem verticalment cap al pis on ens creïem que feien l'esmentat dissabte.

Mai que no hi haguéssim anat! En lloc de rebre'ns amb el somris als llavis, com calia suposar, ens digueren amb un regany: "No ens estem de res, sí, senyor; si hem llançat un llibre, ben llançat està", i ens plantaren la porta pels nassos.

Del procés Granier-Barrera.

—*L'afinador del contrast.*— Venia a afinar aquestes balances perquè fan les pesades molt desiguals.

Ultima hora.

—En Royo vol matar catalans.

—Ai, la mare. Pot demanar l'escopeta a Pere Rahola.

98 % DE PURESA DE TO

Ens quedàrem perplexos, atordits davant d'aquella resposta inesperada. Un cop refets, i després d'haver eliminat el soroll infernal de paràsits que sentíem dins d'aquell pis, oírem una veu que, passant pel forat del pany amb un 98 % de pureza de to, deia, amb expressió elucubrant, jocotràgica: "Per què ha hagut de venir la República? Per què han hagut de concedir a Cata unya l'autonomia, aquella autonomia que abans de concedir-la, jo utilitzava com a trampolí en tots els meus joçs polítics? Per què han hagut de sortir homes d'esquerra que sabessin governar millor que no pas jo? Per què? Per què tanta dissort? Què hauré fet, oh Júpiter! perquè tot em surti al revés, perquè tot em faci figa, perquè m'hagi guanyat la impopularitat més gran que hagi tingut cap home a Catalunya?"

EN BERNAT METGE DESNONAT

"Però me la pagaran! Pel juliol "La Veu de Catalunya" sortirà en castellà amb el títol de "La Voz de Castilla", en Bernat Metge s'haurà de buscar colla, i demà, marxaré cap a Fontainebleau, i ho explicaré al Sr. Cametes Paraqué-os-quiero. Després, si volen, discutirem la jugada..."

No continuem la retransmissió del transport oratori, perquè no portàvem prou quartilles per a fer informació d'un esdeveniment tan important com inesperat.

CANDOROS

(Prohibida la reproducció, encara que es faci constar la procedència.)

ESQUELLOTS

A Barcelona, per Sant Joan, com a València per Sant Josep, tenim falles, a més de les fogueres vulgars, de les fogueres de sempre, falles.

Una n'hem vist, a l'Avinguda Mistral, en la qual apareixien dos vells amics dels barcelonins: Primo de Rivera i Martínez Anido.

Les flames d'aquesta falla eren les més alegres, les més triomfals.

Paraules del President de la Generalitat

«La República es va infectant de l'esperit i de les maneres de la monarquia com si no en tinguéssim prou de veure els seus homes en actitud audaciosa, que es compagina ben poc amb la seva vergonyosa fugida del 14 d'Abril.»

I ara que parlem del senyor Martínez Anido, Cid del pistolisme, Napo'eó de la llei de fugues...), ja sabeu que ha entrat en l'amnistia de l'ex-republicà Lerroux. Sembla mentida, però és així: Martínez Anido ha estat amnistiàt.

I no tan solament això: vol cobrar el sou de tot el temps que ha estat fora.

Nosaltres—tot sigui per a ajudar la República, que és pobra hem trobat una solució: que hom organitzi una subscripció entre els familiars dels obrers assassinats pel pistolisme de Martínez Anido, i així es recolliran els diners que amb tanta ingenuïtat ara reclama l'ex-virrei de Catalunya.

El senyor. — Sempre consultant la flor i sempre enredant la troca.

Al Museu.

Ací teniu un exemplar únic; un català que continuà essent ministre d'un govern que anava contra Catalunya.

Poques revetlles de Sant Joan han estat tan animades com la d'aquest any. Indiferència? Mesellisme?

No: un poble que sap riure's de totes les bajanades dels seus enemics i que, de la mateixa manera que surt a fer broma, sortirà a defensar les nostres llibertats.

S'ha celebrat, per fi, la tantes vegades anunciada i suspesa "sessió patriòtica" de les Corts monàrquiques d'Espanya, dedicada a Catalunya.

Pensàvem que ens faria riure i ens ha fet llàstima. Quina festa més trista i ensopida! "Marxa de Càdiz" esbravada, esgarips rovellats i arengues asmàtiques. Total: un numeret d'estiu a base de pays-pays, orxata i sidral, molt a to amb el Govern que presideix el pobre senyor Samper, home de palla del senyor Lerroux.

CLINICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sifilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1
18, Nou de la rambla, 18

La Fàbrica de NEVERES «GLACIAL»

Ven baratíssim directament al consumidor

Inmens assortit de neveres superiors per a tots els usos des de'ls preus més ínfims, i de mínim gasto diari de gel. (Des de 10 céntims)

Benet i Mercadé, 26

(tocant l'Estació de Gràcia i el Teatre del Bosc)

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

LA REGLA

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

PERLAS "FEMI"

Maravellós producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

GANIVETERIA "ARTERO"

NOM DE GARANTIA

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

Vies Urinàries

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS VAGINITIS i ANEXITIS de la dona; s'obté un ràpid i segur resulta amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonocosos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació.

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14) - Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84), Pujol i Culell (Pelayo, 56), Ferrer i principals farmàcies.

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans aventatjes i deixar buits els nostres prestatjes per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA

	desde	15'—	ptes.
Trajos	*	25'—	*
Trajos llana	*	50'—	*
Trajos estam	*	4'95	*
Pantalons	*	7'95	*
Pantalons paten	*	11'75	*
Pantalons llana	*	10'—	*
Impermeables	*	15'—	*
Impermeables pluma	*	10'—	*
Trinxeres	*	15'—	*
Checos	*		*

Als preus següents:

Calçotets

Camises

Pijames

Colls

Mitjons

Camisetes

Camisetes seda

Corbates

Mocadors

Mocadors seda

CAMISERIA

des de 1'95 ptes.

* 4'95 *

* 4'95 *

* 0'50 *

* 0'50 *

* cotó 0'95 *

* 1'50 *

* 0'50 *

* 0'25 *

* 0'50 *

NOVES I COMENTARIS

"Dia del Cinema". La dada del "Dia del Cinema" ha quedat fixada pel dia 7 del proper mes de juliol.

La Comissió organitzadora d'aquesta diada treballa activament per ultimar els detalls del programa de la festa.

Si hem de judicar per l'entusiasme que s'observa, la festa d'enguany superarà la dels anys anteriors.

* * *

Avui fa vuit dies que tingué lloc, amb gran solemnitat, l'obertura del Congrés del pimer Decenni Metro, organitzat per Metro Goldwyn Mayer, amb motiu del desé aniversari de la seva fundació.

Invitats per M.G.M., es congregaren a Barcelona alguns centenars de congressistes, vinguts de tots els llocs d'Espanya, els quals assistiren al matí al Cinema Urquinaona a la projecció de la pel·lícula de la propera temporada: "Homes en blanc." Bona pel·lícula per cert. Creiem que farà sensació quan arribi al públic.

A la tarda, a les quatre, tingué lloc la solemne inauguració del nou edifici que, per a oficines i estudis, s'ha constituït al carrer de Mallorca 201. Les autoritats de Barcelona assistiren a l'acte.

Els convidats en aquesta festa visitaren detingudament les dependències dels nous locals i feren grans elogis de la modernitat i del confort pràctic de les noves oficines. Seguidament feren una visita als Estudis, on un dels Directors artístics de la casa, el senyor Martori, donà una conferència teòrica i pràctica sobre el treball que es realitza a Espanya per al registre de pel·lícules parlades en espanyol. Fou escoltat per les autoritats i per centenars de congressistes.

Els qui han assistit al Congrés de la Metro Goldwyn Mayer

han restat encisats de les atencions rebudes i han felicitat molt corralment els directors de la Casa per l'èxit assolit en el Congrés.

* * *

Colisèum. — Malgrat ens trobem a les darreries de la temporada, el Colisèum estrena encara bones pel·lícules: "Tuya para siempre" és un film Paramount, amb intèrprets del valor artístic de Sílvia Sidney i de Frederic March.

Aneu-lo a veure.

* * *

Catalunya. — "De mutuo acuerdo", film dels "Artistes Associats". Direcció Cyril Gardner.

Argument un bon xic suat, amb marcadíssima influència nord-americana.

El més notable d'aquest film anglès és la direcció, una direcció acurada i ben sagaç.

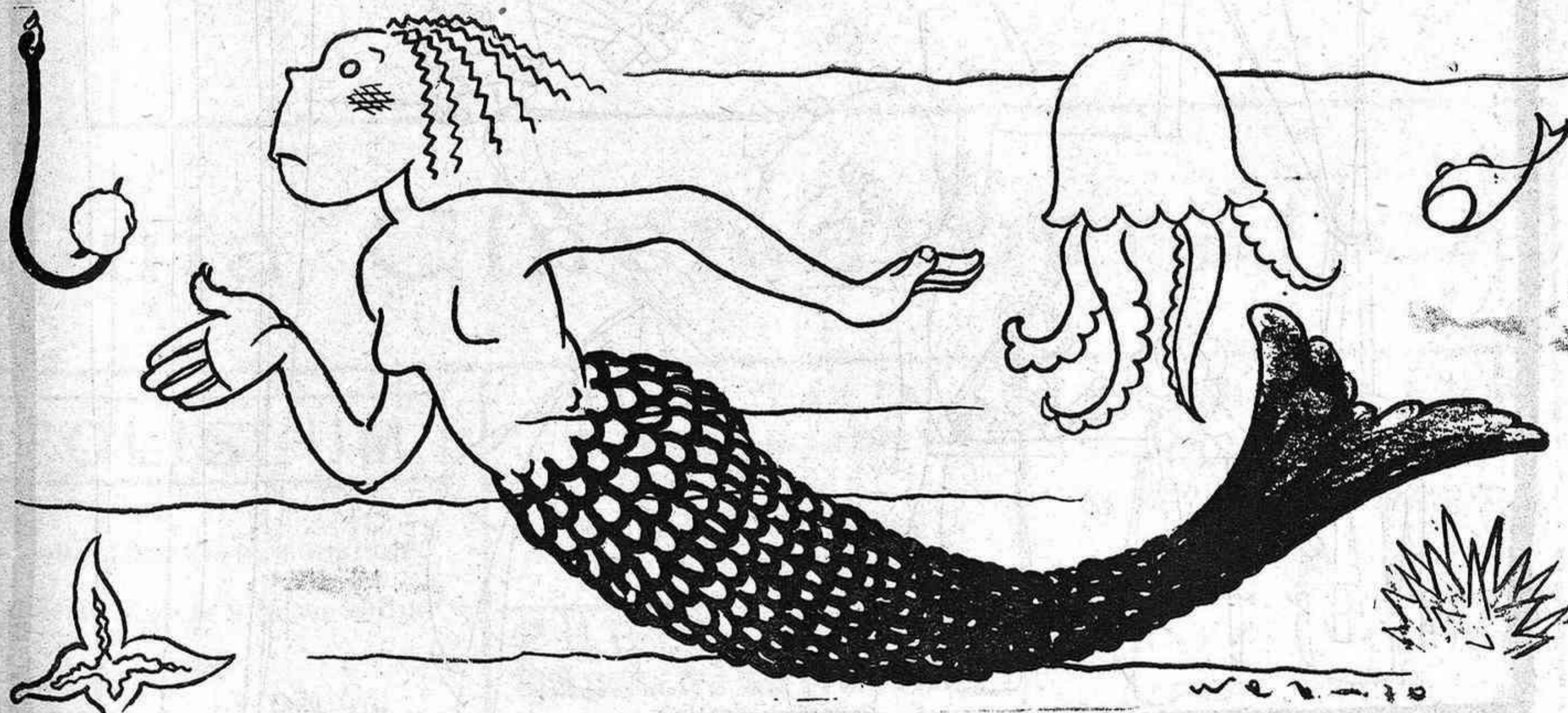
Glòria Swanson és la protagonista de "De mutuo acuerdo". Ha reaparegut davant nostre amb més flexibilitat, amb menys impac.

* * *

En "Caprici Imperial", el proper film de Marlene Dietrich, dirigit per Josef von Stenberg, veurem el cas d'una filla que representa el paper de la seva pròpia mare quan aquesta era nena.

La petita Maria Siebert, filla de Marlene, debutarà en el cinema en aparèixer en diverses escenes de l'esmentat film. El personatge que interpreta la petita Maria Siebert és el de Caterina de Rússia quan aquesta comptava vuit anys.

En les escenes que segueixen, Caterina de Rússia, ja dona, és encarnada per Marlene Dietrich.

Psicologia de sirena.

Té, ara no sé si picar l'ham o picar l'ullet al pescador.

TELÓ ENLAIRE

TEATRE ESPANYOL

Companyia de "Nostre Teatre", de València.

El teatre valencià és un teatre que neix. Està en plena època primària. Sainets, drames, comèdies, tot amb una popularitat i amb una simplicitat de matisacions que fa pensar en els començos del teatre català i enyorar-los un bon xic.

Els autors escriuen les obres amb fe, fent "teatre valencià" —el nostre teatre—. Els actors, acabdillats per Juan Pepe Alba, les representen amb entusiasme. El públic les rep com cosa pròpia i les estimula amb presència i llargs aplaudiments.

Parlarem de "Nostre Teatre" amb més extensió. També parlarem dels autors valencians. De moment constatem l'èxit assolit a Barcelona pel teatre de la terra germana i desitgem que l'èxit duri i es faci més esclatant si pot ésser.

Una pregunta però: Per què redacten els cartells en castellà? No podrien redactar-los en valencià? Faria molt més bonic i fóra molt més propi.

TEATRE BARCELONA

Carme Diaz és una actriu sensibilíssima, una de les millors actrius castellanès.

El teatre Barcelona li ve com l'anell al dit. És l'actriu ideal pel teatre Barcelona.

Aquesta temporada l'hem vista en dues obres: "Como tú, niu-

guna", de Quintero i Guillén i en "Agua de mar", de Fernández Ardavín.

En l'una obra i en l'altra ha estat Carme Diaz, puntal ferm, intèrpret meravellosa.

DESCOBRIMENTS

Emili Tintorer, en "Les Notícies" del dia 21 del mes que acaba, ens descobria el que segueix. Emili Tintorer feia la crítica de l'obra de Valle Inclán: "Divinas Palabras".

—"En la Bíblia, según el Evangelio de San Juan, se explica el caso de la mujer adúltera. Y Jesús dice: "Qui sine peccato est vestrum primus in illam lapidem mittat".

"Estas son las divinas palabras. Jesús las dijo *en latín* a los fariseos, a los escribas, al pueblo, que pretendía confundirla en el templo."

Deixem constància que el dia 21 del mes que som, ha estat descobert per don Emili Tintoré que Jesús parlava en llatí.

* * *

"El Nostre Teatre."

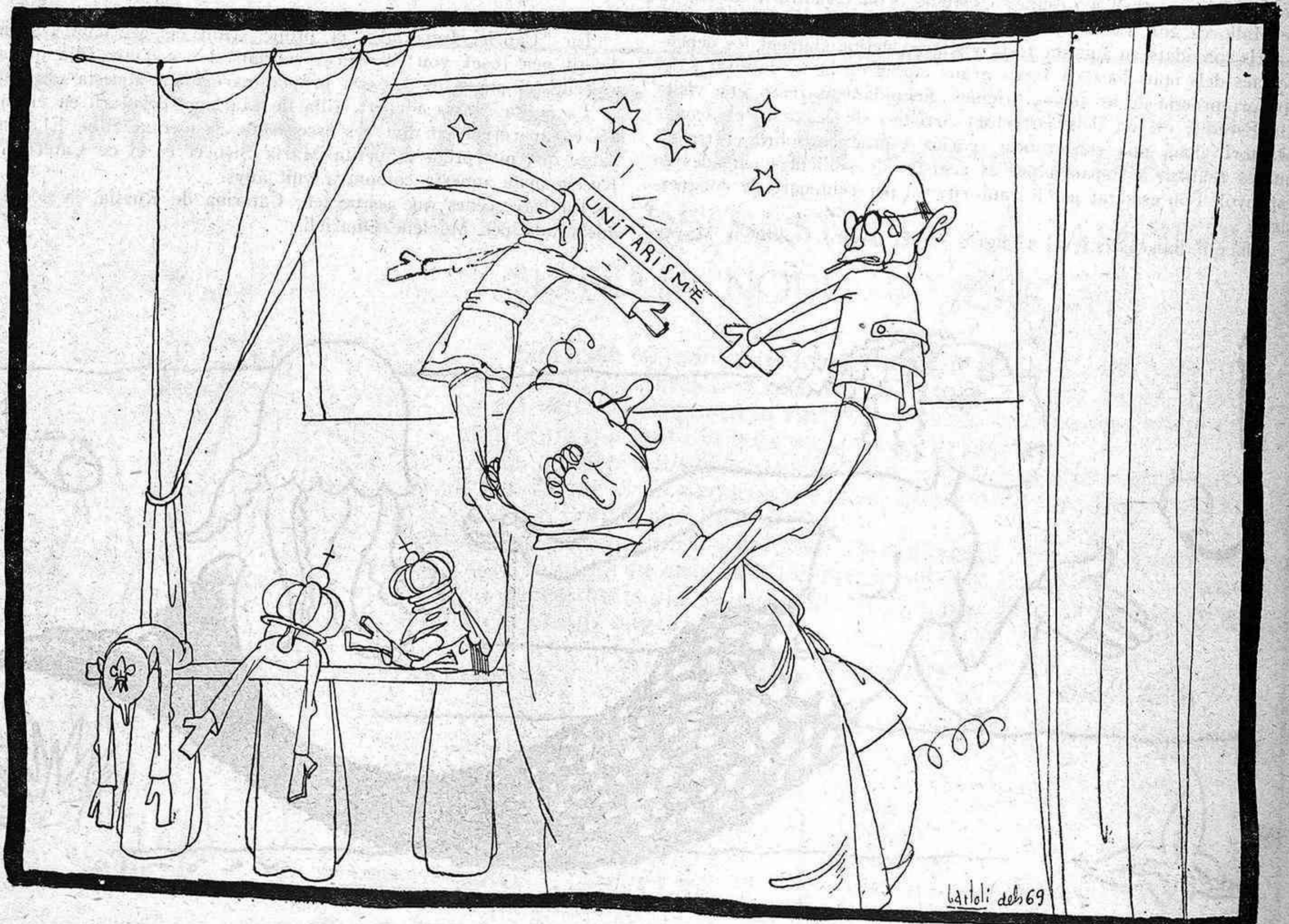
El número 8 de "El Nostre Teatre" ha publicat el poema en tres jornades i en vers de Jaume Rosquelles i Alessan: "Guillem de Cabestany."

El poema de Jaume Rosquelles és ple de bons versos i té una noblesa i una dignitat poc corrents.

"Guillem de Cabestany", malgrat estar escrit en vers, pertany a l'autèntic teatre de poesia.

I diem malgrat perquè la majoria de les vegades, teatre en vers vol dir teatre antipoètic.

El dia 1er. de juliol "El Nostre Teatre" publicarà: "El Fill de la Ninon", de Domènec Guansé. El 15 del mateix mes: "Fornera, rossor de pa", de Ramon Vinyes.

Els titelles d'en Lerroux.

—Jo voldria que anés així, però em sembla que no em sortirà bé.

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC REVISTES

L'èxit no mai vist

Las chicas del Ring

per
LAURA PINILLOS

i

ALADY

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVETATS

Companya Lluís Calvo

Diumenge Gran aconteixement

DON GIL DE ALCALÁ

per Maria Espinalt

POLIORAMA

Companya Xirgu - Borràs

Ultims dies de actuació

NI AL AMOR NI AL MAR

i recital de poesies catalanes

MONUMENTAL

DIUMENGE

Tarda a les 4:45

CARTELL MÁXIM

6 BRAUS DE

ALBASERRADA

per

BARRERA

ARMILLITA

i

ORTEGA

ENTRADA 3 PESSETES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Comp.^a de Comèdia Valenciana

Primer i director: Pepe Alba

LES XIQUES DEL BARRIO

i altres

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Extraordinaris partits

amb cistella

pels asos de la pilota

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novelats.

PRINCIPAL - PALACE

PALAU DE LES REVISTES

Margarita Carbajal

LAS MUJERES

DEL ZODIACO

Carles Garriga i Paco Gallego

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

Doble triomfo personal de
Frederic March i Silvia Sidney
en

Tuya para siempre

es un film Paramount

CINE TALÍA

EL PODER i la GLORIA

en espanyol

S. A. LA VENDEDORA

AQUI SOBRA UNO

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada

Seient 1 pta.

Reportatges - Documentals

Darreres Actualitats Mundials

Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

INTIM CINEMA

AY, QUE ME CAIGO

EL REY DE LOS GITANOS

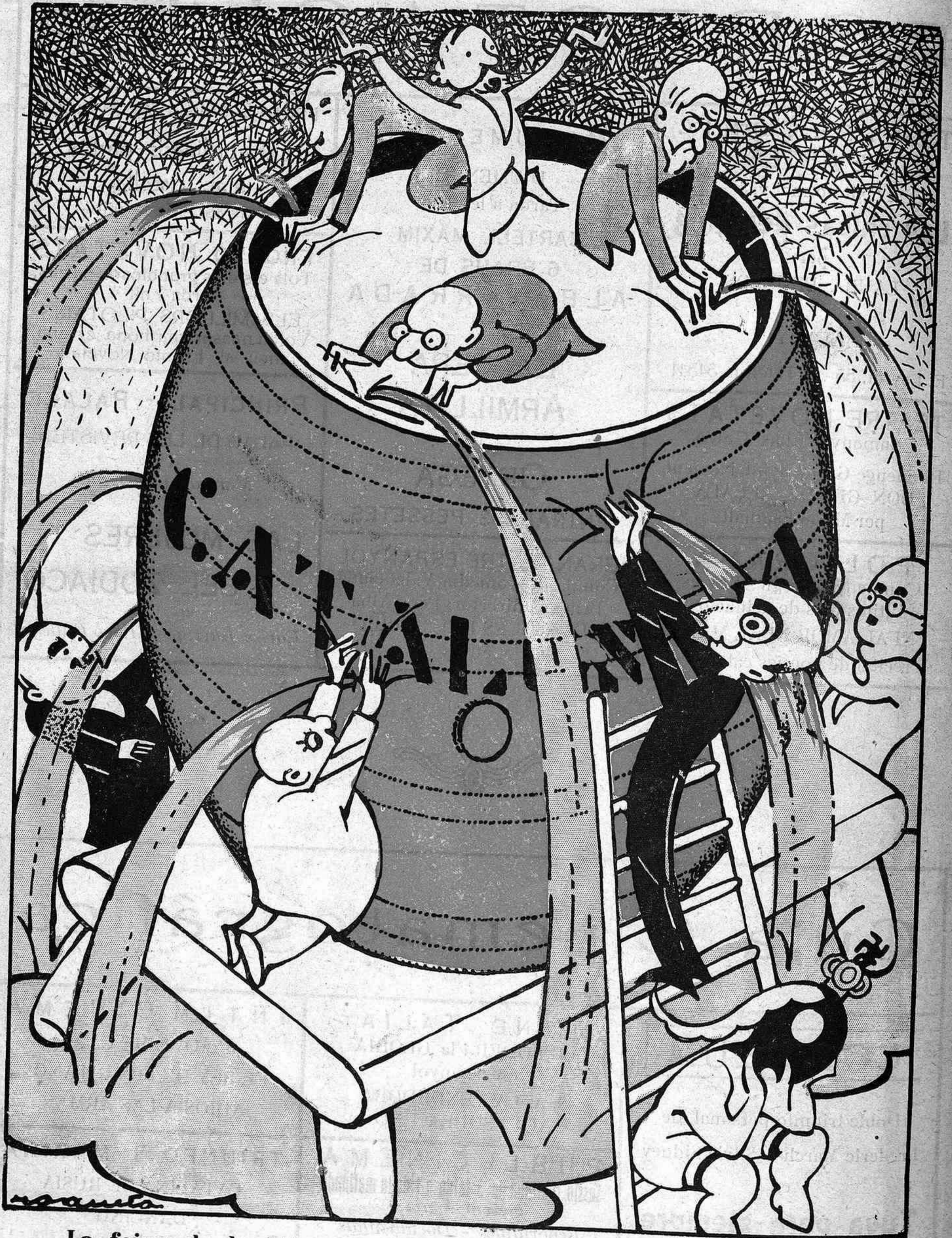
ADIOS A LAS ARMAS

TRIUNFO I MARINA

CATALINA DE RUSIA

DANCING

TITÁNIC

La feina de la Lliga.

EN FRANCISQUET.—Reina santa! Correu-hi tots o acabarem per ofegar-nos.